

heller ikke indenrigsministeren, men måske nogle enkelte embedsmænd, der kan forklare, hvordan hele det bloktilskudssystem er skruet sammen. For jeg kunne jo godt lide at få en nøjagtig liste over, hvordan man i min kommune kommer til 96,8 mio. kr. Jeg har ikke kunnet få nogen forklaring til dato, og jeg tror heller aldrig, jeg får den. Så det er måske edb-maskinerne, der står og finder ud af, hvor store beløbene skal være.

Men her er der altså tale om, at man tilsyneladende lægger noget ovenpå, og det må vi jo så erklære os tilfreds med.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg takker for den meget velvillige behandling, som samtlige Folketingets partier har givet dette lovforslag. Det kunne tyde på, at det kan få en hurtig gang igennem Folketinget.

Med hensyn til hr. Poul Nødgaards spørgsmål om bloktilskudsordningens virkninger fører det vist for vidt under dette lovforslag at give en nærmere redegørelse for det. Jeg kunne muligvis komme i den vanskelighed, som mange andre gør, når man i detaljen skal forklare, hvordan hele bloktilskudssystemet virker.

Det er jo en kendt sag – og det gælder også i denne sammenhæng – at når der er en mellemregning mellem kommunerne og staten, indgår den i det, vi ved den årlige forhandling kalder den samlede store pulje, og det er svært at genkende beløbene, når man ser dem udbetalt til kommunerne. Men der er i hvert fald indtil videre det forsvar for ordningen, at kommunerne selv lægger megen vægt på at fastholde den.

Regeringen er af den opfattelse, at tiden nok er inde til at se nærmere på, hvad virkningerne over denne årrække har været af en bloktilskudsordning, hvor man har sagt: Hvad du sætter til på karrusellerne, tjener du ind på gyngerne.

Det kan godt være, det er rigtigt, at det er blevet mindre gennemskueligt, men det er en større sag, som jeg mener vi må tage fat på ved anden lejlighed.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):
Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 88: Forslag til lov om ændring af lov om statens uddannelsesstøtte og lov om statsgaranterede studielån. (Stipendium til ph.d.-studium indtil opnåelse af kandidatgrad m.v.).

Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen). (Fremsat 20/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Lovforslag nr. L 88 er dels en omlægning af de ph.d.-studerendes status, dels mindre ændringer af SU-loven.

Vedrørende de ph.d.-studerendes status havde vi den 11. januar 1996 to lovforslag til behandling, som var lappeløsninger på nogle af de problemer, der længe havde været påpeget i forbindelse med, at ph.d.-studerende med omlægningen i 1993-94 overgik fra lønmodtagerstatus til at blive modtagere af offentlig overførselsindkomst.

Jeg startede dengang min ordførertale med, at Rom ikke blev bygget på én dag, og at problemer ikke altid løses så hurtigt som ønskeligt. I dag kunne jeg næsten have lyst til at fortsætte: ... og Rom blev sandelig heller ikke bygget på to dage.

Jeg lagde dengang i min ordførertale vægt på, at vi behandlede midlertidige ændringer i lignings- og SU-lovene, og at vi i Socialdemokratiet forventede, at alle kræfter blev sat ind på i forhandling med AC at få en ændring af de ph.d.-studerendes status til en overenskomst-mæssig ansættelse som lønmodtagere.

Vi stillede os ikke tilfredse med, at undervisningsministeren »overvejede« at nå dette mål, men pointerede, at for os var skatteministerens

formulering »tilstræbes« den rigtigste. Håbet var dengang, at målet kunne være effektueret fra april 1997.

Jeg vil ikke i dag forsøge at bore i, hvorfor det har taget så lang tid at forhandle sig frem til en aftale mellem AC og Finansministeriet, men blot udtrykke stor tilfredshed med, at man har nået et resultat, som begge parter har kunnet acceptere. Aftalen, der blev underskrevet i går, indebærer, at ph.d.-stipendiater efter aftalens forventede ikrafttræden 1. januar 1998 ansættes og modtager ph.d.-stipendium som løn i stedet for stipendier med hjemmel i SU-loven. Godt!

Lovforslaget indeholder en overgangsordning, idet ph.d.-studerende, der inden 1. januar 1998 er tildelt ph.d.-stipendium efter SU-loven, kan vælge at færdiggøre studiet efter de gældende regler. Skatteministeren vil derfor efterfølgende foreslå forlængelse til år 2000 af de supplerende love, der ellers udløber i 1997.

Der er ved fakulteter i forskellige uddannelsesinstitutioner ph.d.-studerende, der er indskrevet på 4 + 4-ordninger, en ordning, hvor de er i gang med et ph.d.-studium før opnået kandidatgrad. Disse studerende er ikke før opnåelse af kandidatgraden omfattet af lønaftalen, men er fortsat omfattet af SU-loven. Der er derfor opretholdt adgang til at modtage op til 48 ph.d.-stipendiater af samme størrelse som SU-klip indtil erhvervet kandidatgrad.

Denne ordning gælder også udenlandske studerende, der ikke er kandidater, men som gerne vil tage en del af deres forskeruddannelse ved et dansk universitet.

I lovforslaget er indeholdt en række mindre ændringer i loven vedrørende SU i øvrigt. Som følge af omlægning af pædagogikum på hf- og gymnasieområdet, der forventes indført efteråret 1998, gives der mulighed for at give SU til faglig supplerung af sidefag efter opnåelse af kandidatgrad.

Der foreslås også som ved næsten alle andre offentlige krav indført udpantringsadgang for misligholdt studiegyld og gæld som følge af for meget modtaget støtte.

Lovforslaget indeholder en ny bestemmelse, der gør godkendelse af SU-berettigede private uddannelser tidsbegrænsede. Det er rimeligt, at der løbende sker en vurdering af, om en uddannelse kvalitetsmæssigt lever op til stillede betingelser. Vi har desværre hørt eksempler på, at dette ikke har været tilfældet, og det samlede uddannelsessystem kan kun være tjent med at blive kigget så meget i kortere, at kun de insti-

tutioner, der ikke lever op til relevante minimumskrav, bliver hængt ud.

Undervisningsministeren vil bede Evalueringsscenteret for de videregående uddannelser om at gennemgå de allerede SU-godkendte private uddannelser, og det er mig bekendt 47 private institutioner og uddannelser af meget forskellig art.

Systemet skal løbende luges for uddannelser, der ikke er tilstrækkelig seriøse og lever op til fremtidens krav. En privat uddannelse, der ønsker at være SU-berettiget, bør naturligvis også kunne acceptere, at der gennemføres en uvildig evaluering for egen regning.

Rom blev som sagt ikke bygget på én dag, men dagens lovforslag er en længe ventet slags byggetilladelse. Socialdemokratiet vil gerne støtte den, og vi vil fremme forslaget, så bygningen kan rejses hurtigst muligt.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Nu har Socialdemokratiets ordfører, fru Lis Greibe, så grundigt og glimrende gennemgået lovforslaget. Jeg kan derfor indskrænke mig til at sige, at Venstre kan støtte det.

Der er lige to elementer, jeg gerne vil trække frem.

Det ene element er det, der er selve forslagens hovedindhold, nemlig at de ph.d.-studerende nu skifter status. De ph.d.-studerende, der starter deres ph.d.-studium oven på en kandidatgrad, skifter nu status fra at være SU-modtagere til at være lønmodtagere, og det er vi overordentlig glade for. Det er en problematik, vi har været opmærksom på i flere år, og vi har også medvirket konstruktivt bag de midlertidige omlægninger i skattelovgivningen, der har givet de ph.d.-studerende tålelige vilkår, indtil den endelige aftale mellem på den ene side Finansministeriet og på den anden side AC nu er forhandlet på plads. Så vi er glade for, at spørgsmålet om de ph.d.-studerendes økonomiske vilkår nu endelig falder på plads.

Så er der et andet element i dette lovforslag, der jo har lidt karakter af bunkebryllup, som jeg gerne vil bruge bare to ord på her, og som vi vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet, og det er netop spørgsmålet om godkendelse af private uddannelser, hvor der jo i forslaget lægges op til, at der skal foretages en uvildig vurdering af det kvalitative niveau i disse private uddannelser for uddannelsesinstitutionens egen regning.

Det er vi på sæt og vis lidt bekymrede for. Vi er naturligvis enige i det, der er sigtet med forslaget: at man skal stille kvalitetsmæssige krav til de private uddannelser, der skal være SU-berettigede, men det er lidt utydeligt for os efter at have læst forslaget, hvilket omfang en sådan uvildig undersøgelse skal have, hvilket formkrav der stilles til en sådan uvildig undersøgelse, og hvilke omkostninger der herved væltes over på de private uddannelsesinstitutioner. Det er lidt uklart for os, og det er i hvert fald et element, vi vil dyrke under udvalgsarbejdet. Vi har nemlig det grundsynspunkt, at det er såre fornuftigt, at der ved siden af de 100 pct. offentligt finansierede uddannelsesinstitutioner findes et marked for private uddannelsesudbydere. Vi tror, det er en sund ting, at det statslige uddannelsesstilbud kan spejle sig i et sådant privat uddannelsesmarked, og derfor er vi lidt bekymrede ved at vælte voldsomme byrder over på det private uddannelsesmarked, som man ikke kan genfinde i statens eget regi, hvor vi jo ikke stiller den slags krav, eller hvor vi i hvert fald ikke beder institutionerne om selv at finansiere et bevis for, at de lever op til kravene. Så det vil vi gerne dyrke med en positiv indfaldsvinkel under det videre udvalgsarbejde.

Men bortset fra det kan jeg give tilsagn om, at Venstre kan støtte lovforslaget.

John Vinther (KF):

Jeg kan også gøre det kort.

Lad mig starte med at udtrykke konservativ glæde over, at det nu lykkedes at få løst i hvert fald nogle af de problemer, der har været med de ph.d.-studerendes status; den del af lovforslaget, som jo i virkeligheden er det væsentlige, kan vi fuldt ud tilslutte os.

Også fra konservativ side deler vi den lille anke, som hr. Lars Løkke Rasmussen var inde på, nemlig de private uddannelsesinstitutioner. Selvsagt skal der løbende finde en prøvelse af kvaliteten sted, men vi har også lidt svært ved umiddelbart at læse os til, hvad niveauet i den uvildige prøvelse helt nøjagtigt skal være, men det kan vi jo så glimrende få afklaret under udvalgsforhandlingerne.

Helt overordnet kan vi altså støtte lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Det problem, som ministeren med lovforslaget søger at løse, er et problem, som er blevet påpeget i flere år, og som jo bl.a. skyldes, at man i et

andet regi, nemlig i Arbejdsministeriet, ændrede reglerne, så de pågældende mennesker, nemlig de ph.d.-studerende, ikke længere havde lønmodtagerstatus i dagpengesystemet.

Derfor er det løsningsforslag, som ministeren kommer med, efter vores opfattelse rigtigt. Man skal jo ikke klandre ministeren for, at ministeren først nu langt om længe kommer med forslaget, man skal glæde sig over, at forslaget endelig kommer.

Men under alle omstændigheder er det ud fra nogle principielle betragtninger helt rigtigt at sige, at de mennesker her, som i en vis forstand er studerende, men sandelig også er lønmodtagere, nu får en ret som andre lønmodtagere har, og derfor regner vi med, at det problem, som der helt klart har været på det her område både med hensyn til at sikre deres status og med hensyn til at sikre, at der er nok, der vil være i systemet, hermed er løst.

Vi kan anbefale lovforslaget. Der kan være nogle mindre detaljer i de mere tekniske ting, der ligger i forslaget, som hører hjemme under udvalgsarbejdet.

Jan Køpke Christensen (FP):

Det, vi her taler om, er at omlægge status for ph.d.-stipendiater fra modtagere af offentlig overførselsindkomst til lønmodtagere. Ordningen skal dække både stipendiater ved danske universiteter og stipendiater, der tager deres uddannelse i udlandet, og give mulighed for at tildele støtte til eksempelvis udenlandske studerende, der ikke er kandidater, men som gerne vil tage en del af deres forskeruddannelse ved et dansk universitet.

Til sidst er der en udvidet adgang til et såkaldt supplerende stipendium i forbindelse med studierejser, og der kan man jo så sige, at det er der allerede via særregler osv., så der er reelt ingen forskel.

Der er en mindre ajourføring af det eksisterende SU-system, der i hovedtræk indebærer en opstramning, der kan sikre en minimumskvalitet på private uddannelser, der har opnået eller kan opnå godkendelse som SU-berettiget. SU-godkendelsen gives kun for en tidsbegrænset periode, og misligholdt studiegeæld kan lettere inddrives ved udpantning, altså på samme vilkår som næsten al anden geæld til det offentlige, kunne man sige. SU-styrelsen får adgang til at udveksle oplysninger om individuelle støttemodtagere med indenlandske og udenlandske myndigheder, og der gives en udvidet

adgang til at eftergive gæld ved for meget modtaget støtte.

Hovedsigtet med lovforslag nr. L 88 er altså at omlægge status for ph.d.-stipendiater fra modtagere af offentlig overførselsindkomst til lønmodtagere. Desuden påpeges det, jf. bemærkninger til forslaget, side 8, sidste afsnit, at de foreslåede ændringer ikke har til hensigt at forbedre den enkelte ph.d.-studerendes økonomiske situation, altså status quo ønskes opretholdt.

Fremskridtspartiet er principielt modstander af lempelser, men bemærkningerne til lovforslaget fastslår jo, at omlægningen ikke har til hensigt at stille den studerende økonomisk bedre end under de gamle regler. Sigtet med at give mulighed for, at udenlandske studerende, der ikke er kandidater, kan modtage dansk støtte, er at hæve niveauet i dansk forskning, og det kan i hvert fald være udtryk for en forfordeling af danske studerende i udlandet, idet andre lande formodentlig ikke giver danske studerende samme muligheder.

Opstramningen af krav til private uddannelser med henblik på SU-berettigelse må efter Fremskridtspartiets mening vurderes som et positivt tiltag.

At misligholdt studiegyld til gengæld bliver nemmere at inddrive er også positivt, men at lempe adgangen til at eftergive studiegyld mener vi går i den negative retning. Man skal naturligvis selv betale den gæld, man stifter. Studiestøtte er ikke statsfinansieret løn, som de resterende skatteydere skal punge ud med.

Konklusionen er selvfølgelig, at vi må veje både de positive og negative sider af lovforslaget, og Fremskridtspartiet vil altså støtte forslaget, fordi sigtet ikke er at hæve udgifterne til de studerende, så det bliver altså udgiftsneutralt, og fordi fordelene ved at skærpe kursen over for misligholdt studiegyld må vurderes at opveje den udvidede adgang til at eftergive studiegyld.

Så vi ser positivt på lovforslaget.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I 1993 reformerede vi den danske forskeruddannelse. Et af hovedformålene med reformen var at højne forskeruddannelsens kvalitet og sikre mere struktur på uddannelsen. Det er et initiativ, som vi i Det Radikale Venstre sætter stor pris på, da forskerne er et meget vigtigt råstof for Danmark.

Derfor skal vi også hele tiden være klar til at ændre og justere loven, således at vilkårene for forskerne er de bedst mulige, bl.a. fordi det er en af måderne at tiltrække de dygtigste kandidater til forskningsverdenen.

En af de ting, som reformen i 1993 også bevirkede, var, at stipendiater ændrede status fra at have været lønmodtagere til at blive modtagere af offentlig overførselsindkomst, men at det gik sådan er ikke politikernes skyld, vil jeg gerne understrege. I dag har de ansvarlige parter heldigvis erkendt, at det ikke var den rigtige vej at gå, hvilket er blevet illustreret af de forskellige lappeløsninger, vi har måttet supplere loven med i form af småændringer af såvel SU-loven som skatteloven.

Med dette lovforslag vil vi rydde op og gøre systemet mere hensigtsmæssigt. Ph.d.-stipendiater skal igen have status af at være lønmodtagere. Der er indgået en aftale mellem regeringen og AC om, at ph.d.-stipendiater ansættes og modtager lønnet ph.d.-stipendium. Som følge af de forskellige forløb, der allerede er i gang under den nuværende ordning, vil der selvfølgelig blive tale om forskellige overgangsordninger, hvor de studerende selv kan vælge, under hvilken ordning de vil gøre deres ph.d. færdig.

Der bliver heller ikke tale om en total afskaffelse af ph.d.-stipendier under SU-loven, da 4 + 4-ordningen ikke er omfattet af lønftalen, ligesom studerende der ønsker at tage en forskergrad, inden de færdiggør deres kandidatgrad, stadig vil høre under SU-loven.

Med dette lovforslag foreslås det endvidere at udvide adgangen til supplerende stipendium, så der også kan gives støtte til studierejser i udlandet. Det ser vi som en tiltrængt forbedring af forskernes vilkår, og derfor hilser vi også det initiativ velkommen.

Det Radikale Venstre ser lovforslaget som en vigtig forbedring af forskernes situation og synes derfor, at merudgiften er godt givet ud. Vi kan derfor støtte lovforslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, skal jeg fremføre Enhedslistens synspunkter på lovforslaget.

Siden reformen af forskeruddannelsen i 1993 har der været utilfredshed med, at de unge forskere skulle modtage SU i stedet for at være lønmodtagere med alt, hvad det indebærer. I forhold til skattelovgivningen og lovgivningen om arbejdsløshedsforsikringen har omlægning-

gen givet anledning til nærmest absurde forviklinger. Regeringen har forsøgt at lave lappeløsninger på skatteområdet, men det er først nu, at vi ser lys for enden af tunnelen. Finansministeriet, Skatteministeriet og Arbejdsministeriet har omsider fået udredt trådene, og vi kan se frem til en aftale mellem Finansministeriet og Akademikernes Centralorganisation.

I Enhedslisten glæder vi os over, at problemerne endelig bliver løst, og vi kan støtte den del af lovforslaget, der omhandler de ph.d.-studerende.

Desværre har regeringen en svaghed for at løse mange forskellige problemer ved hjælp af et lovforslag. Derfor indeholder denne lov ikke kun bestemmelser vedrørende de ph.d.-studerende, men også om andre aspekter af SU-lovgivningen. Jeg skal her især beskæftige mig med et enkelt aspekt.

Lovforslaget indeholder en ny bestemmelse om, at SU-godkendelse af private uddannelser fremover skal være tidsbegrænset, og af bemærkningerne fremgår det, at ministeren vil til at være mere nidkær i sin godkendelsespraksis.

I Enhedslisten kan vi bestemt tilslutte os intentionen om, at de studerende, der søger til private uddannelser, skal have en ordentlig forbrugeroplysning om den søgte uddannelse. Men i de meget omfattende bemærkninger til dette punkt i lovgivningen genfinder vi alt for mange af de besværgelser, som ministeren har anvendt i forbindelse med den såkaldte Tvindsag. Der gives ingen som helst faste retningslinjer. I stedet tales der om skøn baseret på »en flerhed af overvejelser«. Spørgsmålet er, om det ikke vil være mere formålstjenligt at lade de rådgivende organer på uddannelsesområdet have en indstillingsret vedrørende SU-godkendelse af private uddannelser, så processen og argumenterne kommer frem i lyset.

Der er i lovforslaget andre elementer, der er en debat værd, herunder stramningen af opkrævningsformerne vedrørende SU-gæld og afgrænsningen af uddannelser i udlandet, der kan berettige til SU. Det vil vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Sammenfattende er Enhedslisten positiv over for den del af lovforslagets indhold, der handler om ph.d.-problemet's løsning, men vi er skeptiske over for en række af de øvrige elementer.

Addi Andersen (CD):

Omlægningen for få år siden af de ph.d.-studerendes status fra at være lønmodtagere til at være SU-modtagere har bestemt ikke været nogen succes, og CD er indstillet på at støtte undervisningsministerens lovforslag.

De ph.d.-studerende, der begynder på uddannelsen, efter de har opnået kandidatgraden, bliver herefter igen lønmodtagere med fulde lønmodtagerrettigheder. Da forslaget er blevet til efter forhandlinger mellem Finansministeriet og Akademikernes Centralorganisation, må vi gå ud fra, at der er fundet en tilfredsstillende løsning på sagen for de berørte parter.

CD støtter også den del af forslaget, der går ud på at bevare ph.d.-stipendierne i SU-regi for de studerende under 4 + 4-ordningen og for gæstestuderende, der vælger at tage en del af deres forskeruddannelse i Danmark.

Ministeren foreslår desuden en række mindre tilpasninger i det almindelige SU-system. SU til supplering af gymnasielærernes sidefagsuddannelse er også i orden, men dér, hvor jeg til gengæld måske er lidt betænkelig, er ved lovforslagets nye stk. 4 i § 39 om videregivelse af oplysninger fra SU-styrelsen, hvorefter uddannelsesstederne får adgang til styrelsens edb-system. Det er muligvis en helt problemfri praktisk foranstaltning, men det vil jeg så gerne have bekræftet.

CD vil i udvalget arbejde positivt for ministerens lovforslag.

Poul Nødgaard (DF):

Der er jo ikke sådan den store grund til at stå og gennemgå lovforslaget, men bare sige, at det er et forslag, som vi i Dansk Folkeparti finder både godt og fornuftigt.

Jeg vil lige fremhæve en enkelt ting for også at udnytte lidt af min ordførertid, og det er den bestemmelse om, at man nu også kan få stipendium, når man rejser i udlandet. Danmark er jo på godt og ondt internationalt, og jeg synes, det er en vældig god ting, der kommer ind, således at man også kan udnytte, at vi tilhører den store verden.

Så vil jeg lige spørge om en enkelt ting med hensyn til de private, altså det, at man kan få SU under noget privathistorie. Jeg vil godt spørge, hvad de helt specifikke bestemmelser bliver for det, for jeg synes nok, det er ret afgørende, hvor grænserne ligger, i relation til at man også kan få stipendier, når man søger

uddannelse ad privat vej. Hvad forstår man sådan i grove træk ved de ting?

Vi vil støtte det foreliggende lovforslag under det videre udvalgsarbejde.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg takker også her for en overvejende velvillig behandling af lovforslaget. Jeg har registreret, at der i hvert fald er klart flertal for lovforslagets videre behandling og formentlig også vedtagelse.

Der er rejst spørgsmål af forskellig art, som jeg er helt indstillet på både at begrunde og uddybe nærmere under udvalgsarbejdet. Man må jo sige om sagen her, at den måske nok har haft en trang vej, men den har også et interessant, for ikke at sige et ejendommeligt historisk forløb.

Når jeg undervejs har været henholdende, hænger det ganske enkelt sammen med, at jeg ikke fandt, at en omlægning skulle bebyrde Undervisningsministeriets budget, sådan som forhistorien var. Sådan er det heller ikke blevet, og nu ligger der et forslag, der løser de problemer, som et flertal i Folketinget gerne har villet have skulle løses, og det er formentlig, som det skal være.

Om de private uddannelser skal jeg blot sige, at vi har bestræbt os på, i den udstrækning der var brugbare seriøse uddannelsesstilbud på det private marked, at sige, at hertil kunne man med rimelighed også få SU-støtte, og det foregår efter nogle kriterier, som vi gerne fremlægger og uddyber under udvalgsarbejdet, herunder også det spørgsmål, der blev rejst om, i hvilken udstrækning man, når vi forlanger en evaluering af den pågældende uddannelse, skal

lade den pågældende uddannelse selv finansiere evalueringen, og hvad det betyder rent omkostningsmæssigt. Men det er sager, der egner sig til et udvalgsarbejde, og det vender jeg meget gerne tilbage til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 27. november 1997, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.55
